

hjemland, fordi man simpelt hen ikke mener, man kan styre dem, og giftes det skal de?

Kl. 18.10

Man har lovet familien derhjemme, at de skal giftes med fætteren eller grandfætteren. Hvordan vil man hjælpe disse piger, som bare bliver sendt hjem til et helt andet land? Har den danske stat ikke et ansvar over for disse piger, der jo trods alt er danske statsborgere? Hvordan agter man med andre ord at hjælpe de piger, der vil blive tvangsægget bort i et tredjeverdensland, som altså ikke får lov til at opholde sig i Danmark?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at min fantasi rækker ikke helt til at svare på alle de konstruerede eksempler, hr. Kamal Qureshi til enhver tid kan komme med, og som er konstrueret ud fra en bagtanke om, at jeg nok tænker på en bestemt måde. Jeg vil gerne løse et problem for nogle adoptivbørn, og så nævnedes jeg det som et eksempel. Jeg sagde i øvrigt ikke noget med 3 år, så det skulle nødvendigvis indgå som noget, jeg har sagt. Men jeg vil gerne være med til at løse det problem, og så er det ikke længere.

Med hensyn til fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål da var der tale om, at Det Konservative Folkeparti ikke havde været så meget optaget af det med tvangsægteskaberne, og nu var det pludselig det, der var det helt store. Jeg vil gerne sige, jeg havde i min oprindelige ordførertale kun skrevet halvanden linje om det, men jeg kunne så høre, at det blev det store emne, og så syntes jeg, at jeg ville give mit besyv med. Men det er da væsentligt.

Med hensyn til de piger, der nu eventuelt bliver giftet bort som 18-årige og sendt til deres hjemlande, så tror jeg, at der bliver færre af dem, for jeg tror, at deres fædre, for nu at tage dem, deres brødre, nu har lettere ved at sige til deres slægtninge derhjemme: Det går ikke, vi kan altså ikke bruge det her mønster mere. Derfor bliver der færre af dem. Der bliver nok stadig væk nogle, men de har en mulighed for at søge hjælp i Danmark, inden de bliver sendt til deres hjemland. Det er det, vi også gerne vil være med til at gøre noget ved.

Vi har et ansvar over for de piger, men jeg tror ikke på, at der bliver flere af dem nu. Jeg tror faktisk, der bliver færre, fordi de har et bedre redskab til at fortælle myndighederne, at det er tvang. De behøver ikke udtale ordet tvang. De

kan bare fortælle, at det er deres fætter, de skal giftes med.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Nu var det sådan, at jeg i min studietid var så heldig at opnå et scholarship til at blive forskningsstipendiat og var et år i Vestafrika, hvor man i forhold til debatten her var meget mere fremtidsorienteret og progressiv. Det kan godt være, at regeringspartierne skulle kigge på, hvordan de gør.

Der havde en af stammerne en regel om, at man først måtte gifte sig, når man var 30 år. Det kunne selvfølgelig godt være det, vi står og diskuterer om et halvt eller et helt års tid, men der sagde man 30 år, for før man var 30 år, var man ikke moden nok.

Hvis man så vovede at gifte sig, inden man var 30 år, så blev der sagt, at det havde man så selv valgt at gøre. Så kunne man gøre det, som den konservative ordfører talte om, man kunne få lov at vælge at gifte sig, men så måtte man bare ikke vende tilbage til landsbyen. Man måtte ikke bosætte sig i landsbyen med sin ægtefælle, man skulle finde et andet sted at være.

Man har et begreb i nogle af de her lande, som stadig væk er landsbysamfund, og som er anderledes reaktionære, end et moderne samfund som det danske gerne skulle være, som i nogle lande bliver kaldt for parlamentariet, i andre lande bliver kaldt noget andet. Det er et råd bestående af gamle mænd, der sætter sig ned og siger, at nu skal de bestemme, hvad der er godt for de unge. De skal bestemme, hvornår de unge må gifte sig, og at de unge skal opføre sig på en bestemt måde for at få lov til at bo i den landsby, de rent faktisk er vokset op i.

Det er fuldstændig det samme, vi ser her. Der sidder nogle og siger, at nu skal de bestemme, hvad der er godt for de unge. De må gerne sidde i Folketinget, når de er 18 år, og bestemme landets fremtid, men de må ikke få lov til at vælge deres partner i udlandet, hvis de i øvrigt ønsker at vende tilbage til Danmark og opnå opholdstilladelse for deres partner og sig selv.

Kl. 18.15

Så er det rigtigt, at vi har reddet den 50-årige direktør, som har boet i Argentina 30 år af sit liv og har en argentinsk kone. Han kan i dag vende tilbage. Ja, det er rigtigt. Vi har reddet alle dem over de 28 år, som måske i en stor del af deres liv